

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel havonta
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m — Kiadóhivatal: Kispest, Thököly-út 18.

Hatalom.

„Valakik pedig befogadák őt,
hatalmat ada azoknak, hogy Isten
fiaivá legyenek.“ Ján. 1, 12.

Az egyik felfogás szerint az ember jellemét és életét megszabják a veleszületett, az átörökölt tulajdonságok és képességek, továbbá a környezet amelyben él s végül a környezet és az átörökölt hatóerők kölcsönjátékából előálló tényezők, amelyek azután az embereket arra indítják, hogy különböző behatásokra különbözőképpen viselkedjenek. Mindebben van sok igazság és egyúttal sok tanulság is. Azonban a keresztyénség tud még másról is. És pedig arról, hogy az Isten Lelke újjászülheti, tehát alapjában, gyökerében átalakíthatja az embert úgyhogy ennek viselkedése az említett tényezőkből ki nem magyarázható s azok alapján kiszámíthatatlan.

Az újjászületésnek lényege pedig abban áll, hogy az ember lelki és szellemi életének súlypontja áthelyeződik. Az erőközpont eltolódik. Az erőforrás máshová helyeződik el. A testi és érzéki ember helyébe feltámad az új, a szellemi ember.

S ezen fordul meg a sorsunk, az üdvösségünk, az örökkévalóságunk. Ha az újjászületés végbe ment, akkor olyan erők birtokába jutottunk, amelyeknek segítségével mindenen győzedelmeskedünk. Akkor mindenre van erőnk. Az emberfeletti hatalom birtokosai leszünk. Hatalmunk van arra, hogy Isten gyermekeiként éljünk ebben a világban.

Az emberek sokáig keresték a bölcsék követét, hogy bölcsesség által legyenek hatalmasság; sokáig keresték azt a szert, amellyel aranyat lehet csinálni, hogy a gazdagság révén tegyenek szert hatalomra; sokáig hajszolták az örök ifjúság titkát, hogy a hosszú életük képesítse őket a hatalom megmarkolására. Mindez hiábavalónak bizonyult. Amint hiábavalóság volt azok vágya is, akik politikai vagy gazdasági hatalomra, katonai hatalomra törtek. Mindezeknek a törekvéseknek csak az lett az eredménye, hogy szolgálivá lettek a babonának, a varázslásnak, a szemfényvesztőknek, vagy a saját környezetüknek és alattvalóiknak.

Az ember csak egy módon szerezhethet hatalmat. Ha újjászületik. Újjászületés nélkül erőtelen és tehetetlen. Elveszett és elkárhozott. Dīb-dáb ember, aki kérkedhetik bizonyos befolyással, bizonyos hatáskörrel, de alapjában és gyökerében szolga, alkalmazott, inas. Oda kell mennie, ahová nem akar s azt kell tennie, amihez nincs kedve.

Az újjászületésnek pedig csak egy útja van. A Krisztus befogadása. Ha engedjük, hogy Krisztus teljhatalommal lépjen be életünkbe és lefoglalja magának mindenünket. Ez az út egyszerűnek látszik. Azonban mégis félelmetes. Mert az ember előtt, amíg meg nem tette, sötétbe ugrásnak tűnik fel. Kiszámíthatatlan kockázatnak. Nem vállalkozik rá más, mint aki kész

mindent veszni hagyni, mindenről lemondani. Amint Jézus tényleg ezt követeli, hogy aki őt követni akarja, az tagadja meg magát. Ne

riadjon vissza semmi áldozattól.

Akik keresztyülmentek ezen a hágon, mind azt mondják, hogy megérte.

Közgyűlésünk.

A Misszióegyesület november 5-ikén tartotta közgyűlését Budapesten az angalföldi lelkészi hivatalban. Jelen voltak: Dr. Molnár Gyula, Németh Károly, Rimár Jenő, Danhauser László, Antal Károly, Turmezei Sándor, Mátis István, Gerencsér Zsigmond, Korcsek Zsigmond, Szabó Lajos, Zarándi Attila, Jávor Pál, Szelényi Károly, dr. báró Podmaniczky Pál, dr. Deák János, Bakay Péter, Koncez Dániel, Szabó József, Lukács István, Joób Olivér, Ludván Sándor, Farkas Ferenc, Marcsék János, dr. Györffy Béla, Tóth János, Fábíán Imre, Torda Gyula, Horusitzkyné Barthel Hermin, Rimár Jenőné, Rimár Ibolya és még többen mások. A közgyűlést dr. Molnár Gyula nyitotta meg. Danhauser L. titkár jelentésének főbb adatai: Kunos Jenő valamivel közelebb jutott céljához s már is végezhet missziói munkát; új missziói lehetőség nyílt meg Oroszországban néprokonaink felé; megvolt az első külmisziói tanfolyam; Győrött és Felsőszeliben fiókegyesület alakult; a nagytarcsai és az orosházai népfőiskolákon áldott munka folyt; a Missziói Lapok 2000 példányban jelent meg; a Baráti Mozgalom tízéves jubileumát ünnepelte; az evangelizáció munkája bővült és erősödött; a lelkészi állást nem sikerült megszervezni, sőt az utazó titkári állás is betöltetlen maradt; ígéretünk van, hogy a KIE épülő székházában egyesületünk is kap otthont. A közgyűlés kegyelettel örököltette meg jegyzőkönyvében Broschko Gusztáv Adolf, Morhács Márton és dr. Szeberényi L. Zsigmond elhunyt tanácsstagok emlékét. — Rimár Jenő pénztáros jelentése szerint 1941. január 1-től november 5-ig az Egyesület bevétele 10280.37 P, kiadása 7599.92 P, maradvány 2680.45 P; készpénz 6053.88 P. Antal Károly ellenőr jelentette, hogy a pénztárt átvizsgálta és rendben találta. — Drenyovszky János kiadóhivatali vezető jelentése szerint a Missziói Lapok bevétele 1940-ben 2919.50 P, kiadása 2614.58 P, maradvány 304.92 P; vagyon: folyószámlaegyenleg 125.09 P, készpénz 179.83 P; takarékbán 11.60 P; összes vagyon 316.52 P; teher nincs; 1941.

évi november 1-éig bevétel 2815.44 P, kiadás 2607.37 P, maradvány 208.07 P; november 1-én 320 előfizető van hátralékban. — Özv. Gáncs Aladárné iratterjesztési jelentése szerint az iratterjesztés vagyona 1915.45 P, kintlevőség 662.38 P; idei bevétel 264.58 P. Özv. Gáncs Aladárné és Torda Gyula domonyi lelkész az iratterjesztési munkáról lemondtak; a közgyűlés nekik köszönetet mondva, az iratterjesztési munka vezetésével megbízta Szelényi Károlyt (címe: Budapest, XI., Fehérvári út 102); az iratterjesztés anyagának átadására kiküldött bizottságba beválasztotta Benzing Istvánt és Zarándi Attilát. — A Missziói Gyermekszövetségi munkáról dr. Györffy Béla felpécsi (Győr megye) lelkész, a munka országos vezetője tett jelentést; örömmel jelentette, hogy a Dunántúli egyházkerületben az iskolai kisgyülekezetek megalakítása a munkát fellendítette; Benzing István javasolta, hogy a Gyermekszövetségek kapcsolódjanak bele az iratterjesztési munkába. — Danhauser László jelentette, hogy az oroszországi missziói munkára őt jelentkező van, akiknek kiképzéséről gondoskodni kell. — Fiókegyesületi jelentések: Szabó Lajos a felsőszeli, Szabó József a győri, Antal Károly a székesfehérvári fiókegyesületről tett jelentést, a szarvasi és kiskőrösi jelentéseket a titkár olvasta fel; a fiókegyesületekben mindenütt jó munka folyt. — A nagytarcsai és az orosházai népfőiskolák nyomtatott jelentései örvendetes adatokat mutatnak. A közgyűlés az orosházai népfőiskola felügyelő bizottságába a Misszióegyesület részéről Kello Gusztáv és dr. Máty Zoltán tanácsstagokat küldte ki. — Danhauser L. jelenti, hogy Kunos Jenőék 1941. február 4-ikén Wuchangban átvették egy missziói állomás vezetését; május 26-ikán, Margit Hajnalka leányuk születése napján írták utolsó levelüket; a Finn Misszió szeretné, ha Kunosék átvették egy közeli szeminárium vezetését. — A Református Missziói Szövetséggel közös tanácsulást és közös külmisziói tanfolyamot tartottunk; a lipcei

Misszóval nem volt kapcsolatunk; a Finn Misszióval néhány levelet váltottunk. — A közgyűlés az Egyesület alapszabályain némi változtatásokat eszközölt; az Egyesület pecsétjének új rajzával megbizta Szabó József tanácsagot. — Tanácsagoknak beválasztotta vitéz Sréter Ferencet rendes tagnak, Starke Sámuel püspököt és Stadtrucker Gyula

dunaszerdahelyi, továbbá Luthár Ádám battyándi lelkészt. — A közgyűlés közszónetet mondott a külmisziói tanfolyam előadóinak, a Református Külmisziói Szövetség vezetőségének, Rimár Jenőéknek és az angyalföldi gyülekezetnek a külmisziói tanfolyam körüli fáradozásukért s a helyiségek átengedéséért.

Karácsony a misszióban

Grönlandi karácsony. Az első grönlandi misszionárius, Egede János évek hosszú során át fáradozott, hogy közelvigye az evangéliumot a benszülöttekhez. Amiképpen az ország megdermedt a hóban és jégben, a szívek is hidegnek és érzéketlennek látszottak a világosság üzenetével szemben. Egede nem akarta folytatni a munkát. Derék felesége azonban arra ösztökölte, hogy még egy karácsonyt ünnepeljen a grönlandiak között. Egede beleegyezett. Még egyszer prédikált, hogyan jött el Jézus, a világ világossága. Akkor megtörtént a váratlan. Az eszkimók figyelmesen hallgattak és mélyen megindultak. Egy öreg férfi így kiáltott a misszionáriusnak: „Állj meg, tisztelendő atyánk, ez nagyon sok egy napra; ennyi világosságot és szeretetet nem foghatunk föl egyszerre!” Akármilyen kemények és érzéketlenek is voltak az evangéliummal szemben, az evangélium mégis erősebb volt szívük keménységénél. A világosság győzött.

Első karácsony Keletafrikában. A trópusi nap forrón süt és súlyos viharfelhők tornyosulnak az égen. Ha már kívül fülledt, kicsi templomunkban még fülledtebb, a hullámbádog tető alatt. A mintegy 400 felnőtt és gyermek, keresztyének, pogányok és mohamedánok a templomban és a nyitott ablakokat elfoglaló sok hallgató nem enged oda semmiféle hűs szellőt.

Benszülött lelkész tartja a karácsonyi prédikációt. Amennyire képes, megkísérli, hogy az evangélium alapján világossá tegye hallgatói előtt, miért ünnepeljük karácsonyt — és az a benyomása, hogy nem egészen értették meg prédikációját. Úgy cselekszik mint Urunk Jézus, hasonlatban szól: „Ha Isten az égből magához hívta volna az embereket, nem értették volna meg. Ti se mentek be a tyúkok udvarába és nem mondjátok: „Ti tyúkok, gyertek valamennyien hozzám, enni adok nektek”, mert akkor a tyúkok

legföljebb nagy szemmel néznének rátok és nem jönnének, mert nem értenék meg benneteket. A tyúkok káricsolását kell utánoznotok, azt megértik és jönnek is. Úgy kell beszélnetek mint a tyúkoknak, hogy megértsenek titeket és jöjjenek. Lássátok, ezért ünnepelhetünk karácsonyt: Isten minket is magához akar hívni és hogy Őt megértsük, emberré lett, úgy beszélt mint mi, úgy élt, mint mi. Most mindannyian halljuk az Ő szavát az evangéliumban és követjük beszédeit.”

Karácsonyi öröm Indiában. Ahogy közeledik karácsony ünnepe, nagy örömmel vonul át a házakon és falvakon. Készülődnek a „baradin“-ra (nagy nap). Még hindúk és mohamedánok is tudnak a baradin-ról és aszerint rendezik el ügyeiket. A sok pogány koldus nem téveszti el az időt. Pontosan tudják, hogy a keresztyének mikor ünneplik karácsony ünnepét és akkor külön szeretetadományt kérnek: „A szeretet ünnepét ültetek, töltsétek meg kinyújtott kezünket is!” A nemkeresztyének a keresztyén gyülekezetek környékén munkaszünetet tartanak és bár a maguk módján, de megünneplik a keresztyének ünnepét. A családok minden tagja hazatér a szülői házba, még a fiú vagy leány is hazatér a messzi nagyvárosból az egyszerű faluba, hogy odahaza ünnepelje a karácsonyt. Az út nem hosszú és nem sokalják a fáradságot a cél elérésére. A karácsonyi énekek már advent első vasárnapjától kezdve fölhangzanak a házakban és iskolákban. Dobokkal és pengető hangszerekkel kísérik az éneket a faluban. Nem csoda, ha ettől vonzatva a pogány falusi is ilyen körben ül. Mennél jobban közeledik az ünnep, annál többet énekelnek és dobolnak. Ha végre fölvirrad a szent este előtt való reggel, akkor valamennyi kéz a házak díszítésén fáradozik. A presbiterek sok fiatalemberrel ünnepi díszbe öltöztetik az Istenházat. Amint besötéte-

dik, a harang hív a karácsonyi ünnepre. A keresztyének odasietnek falvaikból és megtöltik a templomot, egészen az oltár lépcsőjéig. Sokhangú ének zendül ki az éjszakából: „Elveszett a világ, Isten adta Fiát, örvendj keresztyén ez áldáson!” A régi és mégis örökké új evangélium hirdetik az oltár előtt: „Ne féljete, imé hirdetek néktek nagy örömet!” — Így hangzik ugyanabban az időben és órában sok gyülekezetből, Chota Nagpurban, egész Indiában és mindenütt az egész földkereszen, ahol keresztyének élnek!

Karácsony Mentawei szigetén. Nagy utazásban voltunk a siporai úton. A Silabu és Saumanganga nevű két gyülekezetben ünnepeltük az úrvacsorát. Ismét meglepődtem, amikor szép, ápolt erdei út után fehér kavicson jártunk, mert egyébként csak borzalmasan mocsos pogány falvak vannak. A házak egyenes vonalban állnak jobbról balról. Silabu mintafalu. És az emberek! Már hónapok óta várnak ránk. Így aztán örömük különösképpen nagy volt, amikor váratlanul éppen karácsony előtt megérkeztünk. Nyolc apa és anya várta kicsinyei megkeresztelését. Az ünnepség az iskolavizsgálat, a gyermekeknek az ünnepre való elbocsátása és a néhány beteg ellátása után kezdődött.

Hatalmas különbség van pogány és keresztyén falu között. Senki se gondolja, hogy az ilyen különbség csak külső-

ségeken nyilvánul! Nemcsak egészséges, virágzó falut láttam szép, hullámzó rizmezőkkel és hatalmas pálmakertekkel. Nem, Silabuban boldog, szabad emberek vannak. Úgyan, fiatal tanító vezetése és derék presbiterek felügyelete alatt becsületére válnak keresztyénségünknek!

A szomszéd falu keresztyénei másnap reggel két karácsonyfát hoztak nekünk. Egyik a templomba került, a másik ott áll nagyházunknak egyetlen, berendezett szobájában. Szép, méltó karácsonyi ünnepet ünnepeltünk. Régi szokás, hogy ezen a napon mindenki hazatér messi vidékekről is, aki csak tud evezni. A karácsonyfa és a mindenkinek kijáró marék dohány odavonzza az egyébként távollévőket is. A szomszéd faluk két tanítója régi műsorok alapján szép ünnepi sortrendet állapított meg. A gyermekek látták el főrészt, három és négyszólamú énekekkel, bibliai mondásokkal és szavatelokkal. Két ifjú mondta el a karácsonyi történetet és az én emberem prédikált Ján. 3, 16-ról. A nagy fa mögött ülő örök csak sajnálkozással oltották el a gyertyákat. Szent este a keresztyének és pogányok ünnepe. Isten adja meg az Ő kegyelmében, hogy a szeretetről szóló isteni igék a szívekbe hatoljanak, sokan megmeneküljenek — ne vesszenek el, hanem örök életük legyen.

Ford. *Zarándi Attila.*

A magyarok kínai missziója

A budapesti külmissziói tanfolyamon elhangzott előadás. Tartotta: Harmati Béla őszagárdi evang. lelkész.

Tárgyrendünk előírása szerint „A magyarok kínai missziójá”-ról kell előttek értekezni. Megemlékezésünk fehér vásznan két név jelenik meg: Kunszt Irén és Kunos Jenő neve.

A nő, aki három évtizedre terjedő misszionáriusi munkásság után, 1934. évi november 9-én boldogultak hónapja költözött, — időileg megelőzte a férfit. Nem telt bele azonban öt év, amióta Kunszt Irén a kínai Szüüning városában lehunyt szemét, fiatal, képzett, magyar evangélikus lelkész-misszionárius lépett Kína földjére, hogy tovább törlessze azt a nagy missziói adósságot, amely Kína 400 milliót meghaladó, bálványimádó népével szemben nemzetünk számláján fenn áll.

Mielőtt misszionáriusaink életének és munkájának részletes ismertetésébe bo-

csátkoznánk, némi földrajzi, történelmi és néprajzi fogalmat kell nyújtanunk arról a hatalmas birodalomról, amely természeti kincseit tekintve Ázsia leggazdagabb országa, mint nemzet pedig, lakosai számárányát tekintve, a földkerekség legnagyobb nemzete.

A Kínai Birodalom az euráziai földrész keleti felében, Külső-Mongóliától és Mandzsukuótól Hátsó-Indiáig, Indiától és Turkesztántól a Sárga Tengerig terjed. Területe 11,103.000 négyzetkilométer. Körülbelül akkora, mint egész Európa. Lakosainak száma jóval felülhaladja a 400 milliót. Fővallásuk a konfucianizmus, taoizmus és buddhizmus. A mohamedánok száma 20 millió, ezzel szemben a keresztyének az összlakosságnak alig 1 százalékát teszik (4 millió). Mindazonáltal a keresztyénség mind jelentősebb tényezővé kezd válni Kína nemzeti életében. A háborút megelőző kínai kor-

mányban 7 államminiszter volt keresztény vallású. A jelenlegi nemzeti kormány vezére Csangkajsek pedig feleségével együtt hívő keresztény.

A kínai nép az Ural-Altáji nyelvcsaládhoz tartozik, akárcsak a magyar. Négyezer éves történelmi multra tekintet vissza. Amikor Ábrahám Krisztus előtt 2500 évvel Háránból Kánaánba költözött, Kína már szervezett állami életet él. Hagyományos államformája 1912-ig a császárság. Ekkor a mandzsú uralkodóházat elűzi és köztársasággá alakul. Ez az államforma azonban képtelen az óriási birodalmat összetartani, annál kevésbé, mert hiszen a kínai állami élet mindenkor a tekintély elvén épült föl. Ennek legfőbb megszemélyesítője pedig a császár volt. A köztársasági államforma éppen azért homlokegyenest ellenkezik a kínai hagyományokkal.

A kínai nép műveltsége magas fokon áll. A könyvnyomtatást, iránytűt, lőport, porcellánt, papírost, selyemhernyótenyésztést előbb ismerték, mint az európaiak. Irásuk, amely az egyiptomi hieroglifekhez hasonló képirás, több ezer éves. Nyelvük több nyelvjárássra oszlik ugyan, de a kínai írásban óriási egységesítő erő van. Ezért a kínaiakban, bármely nyelvjárást beszéljenek is, ott él az együvértartozás tudata. (A germán és szláv törzsek, amelyeknél a hangírás honosodott meg, sok ágra szakadtak.)

A kínai nép életét Konfucse (Kr. e. 551—478) erkölcsi tanításain nyugszik. Ez szabályozza az embereknek jóformán minden ténykedését. Konfucse tekintélyével Kínában senki tekintélye sem mérhető össze. Istennel egyenrangúnak tartják. Imádat tárgya. Temploma ott áll minden nagyobb kínai városban.

Konfucse erkölcsstanában sok tiszteltetreméltó vonás van, nagy hiánya azonban, hogy csak a földi lét határáig megy. A halál utáni életéről nem nyújt felvilágosítást. Ezért a kínai, mikor a halál nagy kérdésével áll szemközt, a másik híres kínai bölcshez Laocséhoz, vagy a hindu vallásalapítóhoz: Buddhához menekül.

A halál megfejthetetlen nagy rejtélye előtt mit jelent egy-egy kínai számára az a bizonyosság, mellyel Krisztus szól a gyöttrődő lélekhez: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki énbennem hisz, ha meghal is élni fog! (János 11, 25. eredeti szöveg). Én örök életet adok nékik és senki ki nem ragadja őket az én kezemből! (János 10,28.)

A családi életet Konfucse szabályozza és pedig a legszigorúbb tekintély elve alapján. A család teljhatalmú ura a családapja, akinek szigorú sokszor zsarnoki kegyetlenségig fajul. Megtörtént egyik kínai városban, hogy a 60 éves fiú rossz fát tett a tűzre, mire a 80 éves apa megidézte az ősök termébe és egy bambusz nádvevesszővel megkezdte a büntetés végrehajtását. A fiúnak könnyei hullottak. Édes fiam — mondja neki az atya, — elég gyakran megvertelek, de még sohasem sirtál. Miért sírsz most? Ne gondold apám — válaszolta a fiú — hogy az ütések fájnak. Azonban elszomorít, hogy mennyivel enyhébben büntetsz, mint azelőtt és talán ez sem tart már sokáig!

Legfőbb kínai erény az *ősök tisztelete*. Aki ezt elmulasztja, az árulója népének és a leghitványabb ember.

Azt képzelhetné ezeketán valaki, hogy Konfucse és Laocse erkölcsi szabályai és Buddha vallásbölcselete boldoggá tették Kínát! Szó sincs róla. Itt-ott láthatók gyümölcsök, de a kínai nép zöme bűnben, babonaszágban, rút szenvedélyekben és erkölcsstelenségben vergődő nép. Jajkiáltása áthallatszik a Káspi és Fekete tengereken túlról hozzánk magyarokhoz, — akárcsak Pál apostolhoz a macedon férfi kiáltása: Jöjj át Kínába és légy segítségül nekünk!

A kínai nép jajkiáltását magyar földön először Kunszt Irén hallotta meg. Az 1904-ik évben Kiment Kínába és 1934-ben bekövetkezett haláláig, kisebb nagyobb megszakításokkal három évtizeden át áldott magvetést végzett közöttük.

Pillantsunk belé Krisztus ez alázatos szolgálóleányának életébe és munkájába.

1869. december 21-én Königsbergben (Németországban) született. Atyja kereskedő. Anyja régi svéd nemesi család elnémetesedett sarja, aki leányát már kiscsi korban felajánlja Istennek. Szülei szigorúan, de gyöngédséggel nevelik. Korán imára szoktatják. 11 éves korában édesanyjával Magyarországra költözik. Budapesten a híres Veress Pálné-Intézetben végzi el a polgári iskolát és a tanítónőképzőt. Ekkor már szívében-lelkében teljesen magyarrá lett és magyaroknak vallja magát szíve utolsó dobbanásáig. A magyar Haza mindig szent volt előtte.

(Folytatjuk.)

Missziói imaóra.

1941. évi jelmondtunk: „Keressétek az Urat és éltek“ (Amos 5, 6). — December havi jelmondatunk: „Az Istenét ismerő nép felbátorodik és cselekszik.“ (Dániel 11, 32). — Imaóránkon (dec. 9) tegyük elmékedésünk tárgyává havi jelmondatunkkal együtt 1. Ján. 4, 9-et: „Az által lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa“; továbbá: „Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú... jelentette ki őt“ (Ján. 1, 18). — Jézus azért jött, hogy az embereknek bővelkedő életük legyen; az élet cselekvés nélkül nem élet; a cselekvéshez pedig tettekre, vállalkozási kedv, bátorság és bizalom kell. Hiába nőgatjuk az embereket nagy és nemes tettekre, hogyha az emberek megmaradnak alaptermészetük, a félelem, számító óvatosság, a fásultság és alamusziság mellett. Nagyos helyes a sorrend: Isten ismerete, bátorság, cselekedet. Istent azonban csak Jézus által ismerhetjük meg; Jézus, az egyszülött Fiú jelentette ki az Istent, úgyhogy aki

őt látja, az látja az Atyát. És mit tudunk meg Istenről Jézus útján? Azt, hogy az Isten szeret bennünket. Hogy az Isten lényege a szeretet és aki szeretetben marad, az marad Istenben és az Isten is abban. Ha Istent igazán ismerjük a Fiú által, akkor nem ismerünk fontosabb ügyet ezen a világon, mint Isten ügyét, Isten uralmát és országát. Akkor belátjuk, hogy az Isten teremtményének és képmásának ezen a világon nem lehet természetesebb és lényének megfelelőbb munkája, mint Isten ügyének szolgálata s hogy ebben a szolgálatban jut el a szabadságra és élvezi Isten gyermekeinek szabadságát. „Keressétek az Urat és éltek“, ezt hirdeti Amos az 1941. évi jelmondatunkban. Isten azért küldte el hozzánk a Fiát, „hogy éljünk általa“. A két ige összevág. Krisztus Jézusban megtaláljuk az Urat, akit keresünk s a Krisztus Jézus életet ad, amikor bizodalmassá és bátorságossá tesz bennünket Isten iránt, hogy cselekedjünk, munkálkodjunk, éljünk Isten dicsőségére.

H I R E K.

A kiadóhivatal kéri azokat az előfizetőket, akik hátralékukról befizetési lap mellékelésével felszólítást kaptak, sziveskedjenek tartozásaikat rendezni, mert különben a lap további kiadását a címükre kénytelenek leszünk beszüntetni.

Minden olvasónkat pedig arra kérjük, gyűjtsön új előfizetőket. Lapunkat csak úgy tudjuk 1 pengős előfizetés mellett továbbra is fenntartani az egyre növekvő drágulás mellett, ha előfizetőink száma emelkedik.

Használt bélyeget küldött: Evangélikus leányegylet Orosháza. Köszönjük.

Kunos Jenőné június 29-én szüleihez írt leveléből: Kunos Jenőné kisleánygyermekük megkereszteléséről írja: „A keresztelésnél tizenhatan voltunk a bentlakó orvossal és misszionáriusokkal együtt. Az otthonban lakó misszionárius lakásán volt a keresztelés. Dr. Martensen professzor volt a keresztelő pap. A házikisasszony lett a második keresztanya. Igen ünnepélyes volt utána a megvendégelés kávéval, süteménnyel. Kislányunk sok ruhácskát kapott a misszionáriusok-

tól. Másnap otthonunkban a kínaiaktól kaptunk sok ajándékot. Papok és tanítók adták össze az ajándék árát. Hoztak tyúkot, tojást, száraz tésztát, a kicsinek kínai ruhához valót, kis kínai cipőt, zoknit, sapkát stb. Kínában az a szokás, hogy az anyának és az újszülöttnak ajándékot adnak. Persze ezeket kínai ebéddel kell majd viszonznunk.“

Antibolsevista kiállítás lesz Budapesten a Vigadóban, december 4—20-ig. A kiállítás vidéki látogatói félúri vasuti kedvezményben részesülnek.

A győri fiókegyesület november hó 23-án missziói ünnepélyt rendezett. Előadók voltak: Huber Etelka diakonissa anyaházi főnöknő, Németh Károly és Szabó József. Szavalatokkal és énekekkel közreműködtek: Mühlhans Karolin, Fodor Kálmáné, Kirchner Valéria, Östör Gusztáv, Malaga Elza, Pető Kálmán, Pálkői Zita. Orgonaszámokkal: Fodor Kálmán karnagy. A lelkesítő szolgálatot Lukács István végezte.

Évkönyvünk. Egyesületünk közgyűlése elhatározta, hogy Danhauser László

titkár szerkesztésében Évkönyvet ad ki. Ezért lapunk a titkári jelentést nem közli le.

A Lipcei Misszió 122-ik évi jelentése szerint — amelyet D. Dr. Ihmels Károly missziói igazgató állított össze — a keletafrikai missziói munkamező valamennyi munkása internálva van; vannak köztük olyanok, akik már két éve a tüskésdrótkerítés mögött élnek. A családtagok el vannak egymástól szakítva és sokszor hónapokig nem tudnak egymásról. Magántulajdonukat elárverezteték. A misszionáriusok az internáló táborokban tudományos munkaközösségeket alkottak, nyelvtudásukat fejlesztik, Luther műveit tanulmányozzák, szerzett tapasztalataikról tartanak előadásokat egymásnak. A gyülekezetek a háború alatt is gyarapodtak. Az egyikben 270, egy másikban 250 felnőttest kereszteltek meg; ezek azonban már régebbi hírek. Az elárvult gyülekezeteket az amerikai Augustana-Synod vette gondozásba, anyagilag a Lutheránus Világkonvent támogatja őket. — Az indiai missziói munkamezőn a helyzet hasonló a keletafrikaihoz. Azonban ott néhány misszionárius még mindig munkálkodhatik. A felelősséget az egész munkáért a svédok vették át. Az indiai tanul egyház, amely 1919 óta teljesen önálló életet folytat, zavartalanul fennáll és erősödik; 1941 májusában zsinatot tartott, nagyon öröndetes lefolyással. Magában Németországban a munka egészen a háború jegyében áll. A Lipcei Misszió-nak közel hatvan munkása bevonult katonai szolgálatra; közülök hat hősi halált halt. A Misszió folyóirata 1941 június óta nem jelenik meg. Nagyobb gyűléseket nem tartott a Misszió, hanem a gyülekezetekben rendezett missziói ünnepélyeket. Az adományok nem apadtak; az 1940. évi bevétel 523.934 Márka volt.

Új tanácstagok. A Misszióegyesület november 5-én tartott közgyűlése beválasztotta a tanácsba Starke Sámuel püspököt, Stadtrucker Gyula dunaszerdahelyi és Luthár Ádám battánydi lelkészeket; vitéz Sréter Ferenc póttagot rendes tanácstagnak hívta be.

Az a külmissziói tanfolyam, amelyet Egyesületünk a református Missziói Szövetséggel karöltve október 27-től november 2-ig Budapesten, az angyalföldi egyházközség helyiségében rendezett, várakozáson felül sikerült; a résztvevők száma 50—70 között ingado-

zott, ebből az evangélikusok száma a 10 előadóval együtt körülbelül 40—50 volt. A tanfolyamon 37 előadás hangzott el. A résztvevők belmissziói intézményeket és múzeumokat tekintettek meg, résztvettek a Vigadóban a reformációi emlékünnepen.

Pályatételek. A Misszióegyesület a következő pályatételeket tűzi ki: Tanítóképzősök részére „Ziegenbalg életéből gyermekeknek való elbeszélés” egy íves pályamunkáért 40, 20 és 10 pengős jutalom a három legjobb munka jutalmazására; teológiai hallgatók részére „Egy benszülött missziói munkás élete a tinn missziói területről” címmel 2—3 íves pályamunkáért 60, 40 és 20 pengős jutalom a három legjobb munka jutalmazására; a jutalmazott pályamunkák a Misszióegyesület tulajdonába mennek át s a Misszióegyesület fenntartja magának a kiadás jogát. A pályaművek Danhauser László címére (Budapest, VI., Bajza-u. 45.) küldendők 1942 február hó 28-ig.

Budapesten a novemberi imaórán Jávor Pál hatvani lelkész tartott előadást a missziói gyermekszövetségi munkáról. Danhauser László Mt. 19, 13—15 alapján írásmagyarázatot tartott.

Vízkereszt (január 6-ika) a napkeleti bölcsek és a külmisszió ünnepe. Igen alkalmas ez az ünnep arra, hogy külmissziói ünnepélyt rendezünk, esetleg szeretetvendégséggel. Programot kérjünk a Misszióegyesület titkáratól, vagy a Missziói Gyermekszövetségek egyházkerületi vezetőitől.

Tanácsülés és közgyűlés. Az idei egyetemes közgyűlés alkalmával november 5-ikén tanácsülést és közgyűlést tartottunk Budapesten, az Angyalföldi lelkéski hivatalban (Fóti-út 22); utána Rimár Jenő angyalföldi lelkész és kedves felesége látták vendégül a meglelenteket új otthonukban, az Angyalföldi parókián. Szívvel kívántunk sok boldogságot a szeretett misszióegyesületi munkás lelkészeknek és hitvesének az új hajlékban, amelynek szobái tisztaságot, békességet és szeretetet árasztottak szívünkbe.

Ben svéd udvari lelkész mintegy 2000 hallgatónak előadást tartott Göttingenben. Megrázó képet vázolt a szovjet uralomról, amelyet finnországi és karéliei utazásán ismert meg. „Ha a canterbury-i érsek látta volna azt, amit én Finnországban és Karéliában láttam, akkor valószínűleg másképpen gondolkodnék az angol—szovjet barátságáról”;

mondotta Been. Nagy mozgás támadt a hallgatóság soraiban, mikor az előadó közölte, hogy a svéd filmcenzor eltiltotta Beenek az útján felvett fényképek megmutatását, mert a képek túlságosan „durvák” ahhoz, hogy a nyilvánosság elé kerüljenek. Azt sem engedték meg

neki, hogy a svéd rádióban ismertesse úti élményeit. — Stockholmi sajtótudósítások szerint dr. Lang, canterbury-i érsek távozik hivatalából; utódjaként a mostani yorki érseket, dr. Temple-t emlegetik.

Kimutatás

a Magyarországi Evangélikus Misszióegyesület pénztárába 1941. október 23-tól november 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1940-re Wolf Lajos Budapest 3 (1),

1941-41-re: Dr. Keken András Budapest 4, Mayer Pál Iklad 2, Podhradzky János Tordas 6 (2), Ózdi ev. ifj. egyesület 6 (2) P.

1941-re: Budapestről: D. dr. Raffay Sándor 3 (1), Medgyaszay Piroska 3 (1). Sopronból: dr. Deák János 3 (1), Ziermann Lajos 3 (1), Lomniczy Géza 3 (1). Celldömölkéről: Ludván Sándor 3 (1), Molitorisz János 3 (1). Bakay Péter Apostag 3 (1), Fábián Imre Sárszentlőrinc 3 (1), Túrmezei Sándor Tokaj 3 (1), Luthár Ádám Battyánd 3 (1), Keve Lajos Nagymágocs 1, Büki Jenő Mekényes 3 (1), Bácsi Sándor Pápa 3 (1), Lukács István Győr 3 (1), Bódy Pál Tápaiósele 3 (1), Nyíró József Szentgotthárd 3 (1), dr. Csengődi Lajos Salgótarján 3 (1), Alberti ev. egyház 3 (1), Dedinszky Gyula Kiskőrös 3 (1), Cséry Lajos Dombóvár 3 (1), Stadtrucker Gyula Dunaszerdahely 3 (1), dr. Bertha Benő Sárvár 3 (1), Benkőczy Dániel Makó 3, Hatvanból: Jávor Pál 3 (1), Ev. nőegylet 3 (1) P. 1941—42-re Hatvani Ifj. Egylet 6 (2) P.

1942-re: Keve Lajos Nagymágocs 3, Pauló János Hatvan 3 (1) P.

Adományok: özv. Belák Jánosné Budapest 1, Szegény ember 2 fillérje Nagymágocs 2, Rau Mária Mezőberény 4, özv. Kiebelbek Ferencné Perecsény 1 pengő.

Perselygyűjtés: Budapestről: Luchesi Róbertné 16.48, Külmissziói tanfolyam 8.92, özv. Csajos Rezsóné 2.75, Undi Imréné 5.02. Ev. bibliakör Csepel, Gál Jolán útján 6.48, Ev. középiskolások Veszprém, Hegyi Antal útján 5.22, Ev. egyház Vanyarc 7.80, Keve Lajos Nagymágocs 2.82, Léváról: Ev. nőegylet bibliaköre 1, Péteri Sarolta 1.66. Hatvanból: Jávor Pál útján: 0.81, 0.85, 0.82 P.

Gyermekszövevény gyűjtése: Rimaszombat 12.30 P. Bélyegért: Nyiregyháza 6, Németh Irén Budapest 10, Pestszentlőrinc 5 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Budapestről: özv. Vásárhelyi Dezsóné 3, Végh Emilia 2. Szent István Nővérek Kassa 10, Filó Mihályné Pestújhely 10, Győri missz. fiókegylet 100, Erdős János Moson-Magyaróvár 5, özv. Kovács Pálné Székesfehérvár 2, Zalán Frigyes Aszód 5, özv. dr. Zundel Frigyesné Aszód 10, „Atom” Mezőnagymihály 5, özv. Kertész Lajosné Várpalota 2, Imaközösségi tagok Orosháza: 2, 5, 3, 5. N. N. Tiszaföldvár 10, Sághy Jenő Balatonszárszó 2, Pauló János Hatvan 1 P.

Rokonnépek missziójára: Medgyaszay Piroska Budapest 6 P.

Cél megjelölése nélkül: Spratek Lipótné Sopron 1, Petróczy János Nagyvázsöny 2, Ev. lelkesi hivatal Baja 5.05, Bárdy Ernő Mezőberény 5 P.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1941. november 23.

Csekkszám: 16.183.

Rimár Jenő, pénztáros,
VI. Fóti-ut 22